

Kalbine Çektiğin Perde

— irem-dogan · 02 Nisan 2026

Adımlarımı kesiyor yokluğun.
Seni andığım her sokak sessiz.
Ezip geçtiğim—
ıslak taşlar mı,
yoksa ruhumda mühürlenmiş sözler mi?

Şu boynu bükük sokak lambası,
şu gövdesi yosun dövmeli ağaç...
seni nereden tanısınlar?

Hiç bilmediğin bir şehrin,
adı unutulmuş bir köşesinde—
her taş parçası,
her yol,
her yalnız...
seni anıyor bu gece.

Kuşlar seslerini geri çekti.
Yapraklar renklerini unuttu.
Baharı sende sanmış bu şehir.

Penceren yine örtünmüş, siyah perdesini—
bu gece içeri sızıyor ışığın.

Madem kışı bırakacaktın ardında—
neden yeşerttin bu şehri?

Madem solduracaktın,
sen kokan o kırmızı gülleri...
neden dikenlerini serdin yollarıma?